

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci vyžiadanej osoby **S. O.** pre trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. e/, ods. 2 Tr. zákona Českej republiky a iné na neverejnom zasadnutí konanom 29. mája 2012 v Bratislave o sťažnosti vyžiadanej osoby proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 26. apríla 2012. sp. zn. 3 Ntc 3/2012, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť **S. O.**, nar. **XX. O. XXXX**,
sa z a m i e t a .

O d ô v o d n e n i e

Na **S. O.** vydal Okresný súd Karviná európsky zatýkací rozkaz dňa 16. februára 2012 pod sp. zn. 5 T 164/2010, ktorého originál bol Krajskej prokuratúre v Nitre doručený 2. marca 2012. Účelom európskeho zatýkacieho rozkazu je výkon trestu vyžiadanej osoby uložený právoplatným rozsudkom Okresného súdu Karviná z 27. októbra 2010, sp. zn. 5 T 164/2010, pre trestný čin krádeže čiastočne dokonaný a čiastočne v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1, § 247 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. e/, ods. 2 Tr. zák. a trestný čin poškodzovania cudzej veci podľa § 257 ods. 1 Tr. zák. vo výmere 15 mesiacov a pre ktorého výkon bol zaradený do väznice s ostrahou.

Krajský prokurátor následne uznesením z 3. apríla 2012, sp. zn. 2 Kpt 15/2012, podľa § 21 ods. 2 zák. č. 154/2010 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len EZR) rozhodol, že európsky zatýkací rozkaz sa vykoná, pričom jeho realizáciu podľa § 29 ods. 1 odložil do vykonania trestu vyžiadanej osoby na území Slovenskej republiky, ktorý jej bol uložený

trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda z 28. septembra 2011, sp. zn. 0 T 17/2011, pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ a trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. vo výmere jedného roka.

Zároveň krajský prokurátor podaním z 3. apríla 2012 navrhol krajskému súdu vziať S. O. do vydávacej väzby.

Krajský súd na základe takto podaného návrhu uznesením z 26. apríla 2012, sp. zn. 3 Ntc 3/2012, o návrhu rozhodol tak, že vyžiadanú osobu podľa § 16 ods. 2 a § 17 ods. 1 zákona o EZR vzal do vydávacej väzby, ktorá bude spočívať.

Proti tomuto uzneseniu S. O. v zákonom stanovenej lehote podal sťažnosť, ktorú prostredníctvom svojho obhajcu aj písomne odôvodnil.

V jej odôvodnení namietal, že konajúci súd pochybil, keď vo svojom uznesení neurčil dokedy vydávacia väzba bude spočívať (nenaviazal spočívanie na žiadny trest), teda jeho uznesenie nie je vykonateľné.

V ďalšom poukázal na to, že zákon o EZR je v rozpore s čl. 23 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého občana Slovenskej republiky nemožno nútiť, aby opustil svoju vlasť.

Žiadal preto, aby najvyšší súd zrušil napadnuté uznesenie a vrátil mu vec na nové konanie a rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť S. O. nie je dôvodná.

Podľa § 16 ods. 2 zákona o EZR ak vyžiadaná osoba súhlasí s vydaním alebo ak bolo rozhodnuté, že sa európsky zatýkací rozkaz vykoná, vezme sudca krajského súdu túto osobu do vydávacej väzby.

Podľa § 17 ods. 1 zákona o EZR ak sa vyžiadaná osoba nachádza vo výkone trestu odňatia slobody právoplatne uloženého slovenským súdom, súd, po doručení originálu EZR vezme vyžiadajú osobu do vydávacej väzby, ktorá bude spočívať.

Z doposiaľ nazhromaždeného obsahu spisu aj najvyšší súd mal preukázané, že S. O. po zákonom poučení súhlasil so svojim vydaním na výkon trestu do Českej republiky, pričom poučenie sa vzťahovalo aj na skutočnosť, že takýto súhlas už do budúcnosti nie je možné odvolať. S rozhodnutím krajského prokurátora o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu je spojené vzatie sťažovateľa do väzby, ktoré v tomto prípade je obligatórne.

Z pripojeného spisového materiálu je tiež zrejmé, že S. O. bol trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda z 28. septembra 2011, sp. zn. 0 T 17/2011 odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní jedného roka, ktorý trest v súčasnej dobe vykonáva. Správne preto krajský súd v jeho už citovanom uznesení rozhodol, že počas výkonu trestu S. O. vykonávacia väzba bude spočívať. Jeho sťažnostná námietka, že nie je špecifikovaná doba spočívania a rozhodnutie, na ktoré sa výkon trestu v Slovenskej republike vzťahuje nie je namieste, pretože trestný rozkaz Okresného súdu Dunajská Streda je citovaný už v uznesení krajského prokurátora v Nitre, ktorým rozhodol o jeho vydaní do Českej republiky.

Rovnako nie je namieste ani jeho sťažnostná námietka vzťahujúca sa k ustanoveniu čl. 23 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, ktorú reprodukoval tak, že Ústava Slovenskej republiky vydanie osoby - v tomto prípade na výkon trestu - cudziemu štátu nepripúšťa. Takáto právna úprava, z ktorej by bolo možné dovodiť závery uvádzané v sťažnostnej námietke S. O. bola platná len do 1. júla 2001 a bola zmenená ústavným zákonom č. 90/2001 Z.z. tak, že druhá veta čl. 23 ods. 4 znie, že „občana Slovenskej republiky nemožno nútiť, aby opustil vlasť a nemožno ho vyhostiť“. Zo znenia tohto článku po 1. júli 2001 bolo vypustené znenie ...“ani vydat' cudziemu štátu“.

Z uvedeného je teda zrejmé, že rozhodnutie krajského súdu o vzatí vyžiadanej osoby do vydávacej väzby nie je v rozpore s citovaným ustanovením Ústavy Slovenskej republiky.

Na základe uvedeného preto Najvyšší súd Slovenskej republiky o sťažnosti S. O. rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave, 29. mája 2012

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková